

Расчеки́мъ *м. св.* расщеплю, раздѣлю, разорву: Тугава зелу (мумчуту) два коня, тѣ разчеки́мъ чифутинъ-ть. Ч. 252. Пó-послѣ ся отдѣлила Нѣмцина-та та Литовцина-та останъло за много врѣмѧ да живѣе задружно съ Словенцинъ-тѣ, като роднина, доклѣ само-то врѣмѧ расчеки́мъ и тѣхъ на два главны клона. *Л. Д. 1872 р. 206.* —са, разорвусь: Но когато господъ не пожелае да даде нѣкому, то и да са разчеки́неме отъ работы, такъ трѣба да патиме. З. 273.

Расчёшъ *м. св.* **Расчёсамъ** *м. дл.* расчешу, —сываю (разбираю): Ные пакъ наше-то черковно питаніе спѣстихмы и то още позль и отнапрѣдъ. Сега е останъло на грѣцки рѣцѣ да го расчесвать. *Л. Д. 1870 р. 203.*

Расчѣтъ *с. м. 1)* размѣръ полотница въ ширину (*у Рак.*): Расчетъ или размѣръ за широчинъ платна кого искать да тѣкѣть. *Пк. 85**).
2) разсчетъ.

Расчетъ *м. св.* разберу, прочту: „Ей царьови чохадаре! Я видѣйте попъ Никола, Да расчете бѣло книже, Та да види що е въ книже, Шо е въ книже написано“. *М. 63.*

Расчоврѣквамъ *м. дл.* расковыриваю: Нѣкое ранено по гърба магаре пасало на един ливадж; една врана кацнала на гърба мъ та калвала и разчоврѣквала ранъ-тѣ мъ. *Сб. 27.*

Расчупи́хъ *м. св.* **Расчупвамъ** *м. дл.* (ср. словин. *сѣрати*, газ.-*сѣрати*) разломаю, разламываю: Една млада булка зѣма „меденикъ“ и го разчупва надъ главѫ му на крѣсть. *Пк. 110.* Домакынъ и домакынка-та разсчупватъ бѣднѣкъ-ть; —послѣ домакынъ-ть наченва да чюпи всѣкому по единъ чистъ. Ч. 28.

Расчуй *м. св.* услышу (*о мнозихъ*): Сѣ чини жив-мжтовецъ. Го покриха съ тенко платно, Наредиха дребно цвеке, Си виѣнаха да си плачать. Расчуха малко голѣмо, Си-те сдѣлать да го гледатъ. *М. 186.* —са, *1)* буду выслушанъ, оконченъ разсказомъ: Щомъ са расчухъ тѣзи приказски, и ето че този неизвѣстенъ человѣкъ влѣзва. (*A peine se discours fut-ilachev *). *T. 349.* *2)* разнесусь моловою, стану извѣстнымъ: Че да ли не ще са расчуе (*Ne saura-t-on pas?*) че вѣй не считате боговетѣ за нищо. *T. 322.* Нѣ въ 1773 л. брѣбой излѣзе пакъ на явѣ и ся расчю. *Л. Д. 1874 р. 205.* **Расчу́** са безъ, послышалось, разнесся слухъ: Насаждѣ се расчу: „Запорожци! появихъ се запорожци!“ *Тб. 38.* Извѣднѣждъ изъ селото са расчю, че лядо Йофчовитѣ роднини, отъ кадѣ Басарабіята, дошли да го обидатъ. Зк. 39.

Расшавамъ *м. св.* расшатаю, поколеблю; —са, зашевелюсь, захопушусь: По примѣра на френска-та революція въ Парисъ, сички-тѣ